

FA 150.254 (1-17)

EXCLUIDO
DE PRESTAMO

D. FRANCISCI
ALBARRACINI, ET ALCEGAE,
In Episcopatu Orcelensi per Caroli III.
Regis gratiam Pensionarii,
PRO IMMACULATAE VIRGINIS
CONCEPTIONE
ORATIO,
IN CONGREGATIONE
*Mariano-Angelica Collegii Maximi
Jesuitarum Valentini*
PRIDIE EJUS DIEI FESTI HABITA.

VALENTIAE, M.DCC.LX.

Typographiâ Valentinâ Benedicti Monfort, Seminarii Nobilium
S. J. Typ. juxta Scholasticorum Nosocomium.

ALBARRACINI ET ALI CEGAR
In Episcopatu Orléansensi
PRO IMMACULATA TRINITATE
CONCEPTIONE
ORATIO
IN CONGRAGATIONE
Mariano-Anglica Collegii Maximi
Valentini
PRIDIE EJUS DIEI FESTI HABITA

VALENTINAE, M. DCC. LXX.

Typographus Valentinus Bonif. Meisler, in hunc modum
S. J. Typ. in hunc modum Notandum.

Ovum crimen , Auditores , & ante hunc diem inauditum: nos omnes antea plane nescii, utpote qui nihil nisi impollutum , nisi rectum, nisi sanctum, nisi divinum in Maria Dei Matre esse cognoramus ; quanto (Deus bone !) cum stomacho accepimus , rumores frequentissimos toto terrarum orbe esse dissipatos hominum nec hebetum , nec indoctorum , ab quibus famam esse cretam, ac diditam , eam saltem primo vitae suae momento temporis , sin minus diuturnius , in daemoniorum fuisse potestate!; Equisnam autem , lectis historiae monumentis, quod in iudicio Catonem adversarii , ut innocentissimus esset, quinquagies tamen postulaverint , nunc amplius admiretur , si & coeli , terraeque dominam nimio quanto illi virtute antecellentem contaminare , quoad est situm

in ipsis, esse qui nitantur, intelligat? Quamobrem ego quamlibet Demosthenis, Isocratis, Hortensii, Crassi, aut Tullii (cuius ob os Graii ora obvertebant sua) summam eloquentiam, flexanimamque vim loquendi, qualem haec causa postulet, & etiam flagitet, ita non habeam, ut cum aetatis adolescentia dicendi infantiam, quod non sine rubore dico, coniunxerim; tamen ad abolendam, atque amoliendam oratione tantae matri immerenti illam maculam, quam maxima possim animi contentione, ac vero etiam dimicatione accingar. Quod si illis defensionem meam probavero, qui se minime in hoc aequos Virgini praebeant, & quam magni sint quae stent ab ea contra criminationem ostendero; cum victam causam suam esse non nesciant; id, quod vehementer confido fore; tum denique se errare, labi, ludi, decipi agnoscent, ac porro coincident.

Quamquam est ita inusitatum, Reginam omnium gentium, aetatum omnium, temporum, civitatum, orbis terrarum clarissimum lumen, tanquam criminis ream causam dicere, ut non modo à communi consuetudine iudiciorum propter ipsam insolentiam prorsus valde abhorreat; sed ne fando quidem quidquam tale sit ulli post hominum memoriam exauditum. Nam cum Mariam Otonis III. Caesaris coniugem, cum Estuardam Principem Scotorum & flammaram, & gladii summis suppliciis mactatas esse aut audimus, aut legimus, pervalde quidem exhorremus, neque minus suppliciorum acerbitate, quam indignitate commovemur. At haec enim, ut admodum indigna per se sint, nihil ad nostram causam, sed absunt ab ea certe per plurimum. Nam & quanti inter Principes alicuius terrarum anguli, quae illae fuerint, nostramque Reginam coeli, & orbis universi, & etiam inter poenam utrarumque intersit! Illae enim mortem corporum, quae aliquando tandem cuique obvenire esset necesse, perpeffae sunt: at hanc nostram in culpa originis, quae sibi infanti affin-

gitur , praestanda , omnia simul vivendi taedia , incommoda , omnes sordes , labores , mortem ipsam denique , culpae in qua erat poenam , ferre , id si ita esset , oporteret . Quid quod morte necessaria , cuiusque modi illa sit , lumen istius vitae , quae ad exiguum tempus durat , unice extinguitur : cum culpa , ac peccato aeterni animi caeteroqui beata immortalitate donandi , tamquam acutissimo quodam gladio perimantur .

Verum enim vero quod accusationis caput est ante omnia audiamus , ne , si quid ab adversariis magis , quam à nobis facit , ipsique magnum deputant , atque tantum non arcem suae causae esse confidunt , infirma diffidentia , tectaque dissimulantia connixisse in dicendo videamur . Illud igitur primum omnium , tamquam Achilles obiicitur , universos nos homines hac percussa , atque abiecta conditione esse natos , qui miserrimam servitutem de Adami , atque Evae parentum nostrum primaeva culpa daemone serviremus . Quos , si , quantum memoria retro respicere potest , altiutque , quam Ledeo ab ovo , ut effertur proverbio , repetamus ; natura summe beatos conditos fuisse inveniemus , & in paradiso constitutos , arboribus consito , fontium , atque fluminum perennitatibus irriguo , omnique voluptatum genere affluenti . Illi , si , ut Uladislavus Rex Polonorum , qui à Malis sic abhorrerit , ut ne odorem quidem eorum ferre possèt , vel , ut apud Marcellinum Constantinus , qui nunquam pomum manducaverit , Dei imperio , ut ne eo vescerentur , sese conformassent , ac dicto ei fuissent audientes ; ò nos omnes beatos , ò Remp. omnis humani generis fortunatam ! At non minus , quam post multo Passienus ille Crispus secundum COS. Morum arborem adamavit , aut Xerxes ille rex Persa proceram platanum in Lydia deperiit , quam circum per diem est castrametatus , & torquibus , armillis , aliisque muliebribus , quasi sponsam insignivit , illi , malo nostro , mali arborem concupiverunt . Cuius pomum , iussu Dei contempto ,

cum degustavissent ; dolorum morsibus , anxietatibus , ac quidquid est in vita nobis , qua animi , qua corporis incommodorum , universi posteri obnoxii , & velut quibusdam pro culpa debitis obstricti , obaeratique in omne reliquum tempus permanimus.

Hac teneri lege omnes natos , & à scripto ex Deo ipso novimus , & ipsa rerum periclitatione magno cum malorum sensu perspeximus. Sed animum ad haec , quae nunc dicam , quaeso , attendite ; & ea animis vestris penitus , mentibusque mandate. Nunquam Deus inter eos , quos hac lege vinceret , accensere Mariam cogitavit. Multum ille ab omni aeternitate in posterum prospiciens luce clariora omnia , quae quolibet in tempore casura erant , videbat : quam se in partem liberae voluntatis parentes primi fore ut darent , diiudicabat. Haec sempiternus Pater animadvertens , non modo filium , homo cum fieret aliquando , sed ipsam etiam matrem , cuius fatu sine viri opera ederetur , excludi tanto ante decrevit. Neque enim Catonis illud : **PATERE LEGEM , QUAM IPSE TULERIS** Deo hominum naturam induto accedere posset , sed esset plenum dedecoris , probri , indignitatis , & ipsum illud , quod Torquatus ille Manlius supra omnes crudelis fecisse traditur , ut in filium suum ipsa , quam iusserat , lege ageret. At ista ratio eadem , quae in filium , quoniam simul Deus erat , valuit , in Mariam , tamen ut Dei mater sit , minime valet , inquit. Quod si Philonis diserto cuidam effato , parentes Deos quosdam esse volentis nequaquam acquiescunt ; maxime cum Christus illam in colendo semper putarit Immaculatam , matrisque simul eidem honores semper tribuerit ; haud sane facile quid multis , & firmissimis , quae ab hac sententia fiunt , argumentis respondere possint , invenient.

Quid tam porro regium , tam liberale , tam munificum dici , vel fingi potest , quod Deus non prolixissime contulerit , praestiterit , atque exercuerit in Filia , in Ma-

tre, in Sponſa virgine, tanquam in Sparta ſua, una ante ceteras omnes digna, quotquot, aut ſunt, aut umquam omnino eſſe potuerunt, exornanda? Ea, quae Salomon in Berſabea matre, quae Aſſuerus in Eſthere coniuge, & ſi quae ſunt alia generis eiufdem, vel ſacris, vel profanis literis conteſtata, multo ſordere aequum eſt, ſi cum illis, quibus Deus Mariam matrem digne ac erat merita, & pro eo ut ſumma eius dignitas poſtulabat, locupletaverit, comparentur. ; Anne Angelos huius exortes legis culpa cum procreaſſet, decebat fieri, ut ei maculae illorum Reginam, ac Principem longe praeſtantiſſimam addiceret, qua illi, cum crearentur, caruiſſent? ; Anne hoc ipſo originis communi vinculo, quamquam ex ſordido terrae limo fictis patribus omnium populorum, tamen etiam primum exolutis, vel nunquam, ut fatius dicam, coarctatis; expultrix haec totius orbis exitii, quae filium Samſone ad illud dirumpendum antequam eam conſtringeret, nimio valentior gigneret, alligaretur? ; Ubinam autem gentium, aut in qua tandem, vel Scytharum civitate factum eſſe audiemus, quod ſervis liberatis, vel nunquam catenarum nexu aliquo compeditis, eodem tamen Regina aſtringatur? Quod ſi illis à culpa hac eſſe vacuos datum eſſe concedunt; ; cur per gratiam Mariae idem dandum eſſe non cenſeant? Nam ſi à Deo, quod ipſi nobis ſine reculatione dabunt, effici potuit; nulla eſt reliqua quin fecerit dubitatio. Ruer enim prima Virginis incolumitas, innocentia, immunitas haud quaquam poſſunt, ut non eiufdem parentis, & una etiam filii Dei ſummi potentia, liberalitas, miſericordia eodem labefactata motu concidant.

Quam rem Elſinus Abbas, D. Birgitta, aliique ex Deo de complexu eius, ac ſinu ita eſſe intellexerunt, & Manreſae quidam Canonicus, ut pro ea diceret teſtimonium, fuit ab inferis excitatus. Neque vero, quae eius eſt perſpicuitas, patuit minus Baptiſtae Agneſio, qui, nihilominus ut caecus eſſet, eam vidit quodammodo, egregieque

in ea celebranda tot anagrammata concinnavit , ut fuerit centum quinquaginta Davidis psalmos illorum numero consequutus. ; Quid vultis amplius ? Vel ipse daemon , qui partiuncula illa prima temporis in Mariam dominatus esse perhibeatur , cum ter interrogaretur , ; quid fuisset , diceret ? primum , secundum , tertium valde affirmans illam vocem respondit , quam sanctus vir unus elicuit , etiam si ab invito : *Dei matrem* scilicet , *nunquam illa labe sordidatam fuisse*. Sed quoniam in conventu virorum literatissimorum , qui huc frequentissimi confluerunt , dico , aliis , quae afferre possem , supersedebo , ne fortasse his , qui audiunt , videar aut schedulam , aut literulam ad illas omnium artium inventrices Athenas , aut vero noctuas , quibus referta illa erat Graecorum regio , mittere.

Tantum dicam , in hac Mariae incolumitatis causa iudicio persequenda , non modo Hispanos Reges nostros excelluisse , sed etiam ceteros omnes anteisse. Nam si , praeter Caesares aliquos , solos fautores , defensoresque regia maiestate praeditos censueris , minimum sedecim extitisse invenies : at ex his Hispanos fuisse duodecim annumerabis. Qui , tanquam si sua Hispaniae res ageretur , Montis regalis Comitum , Jesuitam Albornozium , Trejum , Borgiamque Valentinum Romam legatos de expedienda causa miserunt : plurima argenti , aurique talenta , quae ab regio acrio penderentur in grandi impensa , quae facienda erat , sunt libentissimo animo elargiti. Quibus curis hoc sunt consequuti , ut rem tam deprehensam , tam cognitam , tam illustratam , tamque patefactam in eo , quo iam sit , statu videremus , ut ab eis , quae fide catholica teneantur vix , ac ne vix quidem , digitum discedat : quod autem adhuc non sit definita , sed pugnacissime fuerit digladiata , ex quo tantus Mariae accrevit honor , hoc solum laedat invidos , illi valeat ad gloriam. ; Nonne Philippus item IV. ab omnibus sui imperii Oratoribus in concionum exordio , gravissimis verbis , ut virgo IMMACULATA salveret , iussit ? Cuius
de-

decreti vim remitti tantulum in suos cum posceret Pradus quidam Provinciālis , ut cum eis lenius ageretur ; perinde quasi de maiestate condemnatus ; nonne à Philippo statim exulavit ? ; Quid autem est hoc aliud , nisi quod nostrae Hispaniae Reges honorem prorsus omnem Mariae ducunt suum ?

Carolus noster hic III. qui cum virtute fortunam adaequavit , quique animi magnitudine , prudentiae iudicio , bellicarum rerum gloria , regendi imperii singulari scientia , se conveniendi facilitate , ita ut etiam abiectissimus quisque , & nullo capite census proclives ad eum aditus habeat ; non solum maiorum suorum exempla adumbraverit , sed expresserit , auxerit , superaverit ; hac una in re , aestuanti scilicet in Mariam Immaculatam pietate inter illos multo maxime excellit. Nam praeter erectam Virgini Neapoli pyramidem priscis tanto Memphi opere celebratis expolitiorem , in qua ipse cum carissima Amalia coniuge , cum mellitissimis liberis factus è marmore cernatur ; compertius nunquam eius voluntas patuit , quam manifesto deprehensa , atque cognita est in proximis hisce comitiis , in quibus cum è regio sanguine longe Principes , tum Ecclesiarum Pontifices , tum regni optimates , tum legati provinciarum maiorem eius natu legibus filium iurisiurandi interposita religione Asturum Principem salutaverunt. Hic ille omnium tam splendidi Senatus voluntates benigne , ac comiter exquirat , ; num Mariam in Conceptionis Mysterio , cui rem omnem publicam devovisset , secum vellent Patronam Hispaniae primariam legere ? Cui cum assensu ad unum essent omnes , ut ea de re Ecclesiae officium Romano more confectum à Pontifice Maximo approbaretur se curaturum dixit. Quin etiam ut causa , tanquam ex tripode verae fidei decerneretur , spondidit , quantā apud Sacrum Romae Senatum valeret gratia (valet autem plurima) se summis precibus obsecraturum. Id vero laetitiam omnibus adeo laetus peregit , ut una ii , qui
ade-

aderant , voce perferrent , Carolum anteaetos Principes universos regiis quidem laudibus superasse , illa vero die seipsum vicisse.

Atque ut ad nostrum regnum tandem delabatur oratio: duobus pro beneficiis apud nos factis , sin minus Mariae gratias referre possimus Valentini, habebimus quidem certe , colemusque memoria sempiterna. Unum illud est , in penitissimo bulbi trium liliorum corculo totidem Conceptionis imagines , quales effingi, & affabre dedolari à summis artificibus soleant , fuisse inventas ; quarum unam capsula argentea inclusam ad magnum Philippum IV. ex hoc nomine Hispaniae Regem dono per ei grato Dux sancti Stephani Valentiae Prorex missit. Ut non infacete de nostris Valentinis dici videatur vere posse , quod sannio ille nasute de aliis gentibus per deridiculum pronuntiavit, sanctas eas esse videlicet , quibus numina in hortis nascerentur. Alterum est , Jesuitae Alberro commemorabili virtute praedito eam se videndam exhibuisse in modum, quo ipsa pingi vellet. Quod pictor dum aggreditur, nihil proficit , mentem sancti viri in adumbranda nullus capit , sibi penicillus saepe de manibus occulta vi extorquetur. Agnoscit tandem homo causam , remque intelligit. Omnes conscientiae fordes piaculari confessione detergit. Quo vix dum facto , tam eleganter , polite , belle Virginem in Conceptionis Mysterio pinxit , ut tabula, quam quotidie oculis cernimus , consilio , & normae, quam ei Alberrus dederat , quamque viderat , ad miraculum usque responderit. Sed manum de tabula. Quod autem per illud fere tempus , quo Mariana vestra haec sodalitas fuit erecta , lapis ad Turiae ripas cum hac inscriptione Romanorum SODALITIUM VERNARUM COLENTES ISIDEM sit effusus, felix , faustumque augurium est. Nam si Ecclesia , quam super petram aedificatam à Christo fuisse scimus , & congregatio , seu sodalitiium idem sunt ; hoc fictae Isidis involucro canere mihi

* (II) *

mihī Deus immortalis videtur, Mariam, quam Immaculatam nos servi, & vernae eius privato officio, ac religionis fide in nostra sodalitate veneramur, eandem brevi in Romana Ecclesia ab omnibus fide publica esse colendam.

DIXI.

*Vt. R. P. JOACHIMUS JUAN SOCIETATIS JESU,
Theologiae Professor Primarius, Hebraicae Linguae Magister,
& Congregationis Mariano-Angelicae Praefectus; atque in
laudem Purissimae Conceptionis B. M. V. hoc edit Epigram-
ma Hebraicum, quod & Mariano-Angelicae Congregatio-
nis Alumni in Linguam Graecam, Latinam, & Hispa-
nam vertebant.*

פסוק

לשון היהודים וספרך ויון זכתי
תהלל למרים בלי מום בשירים קרושים:

Ἑλλάδος, Ἑσπερίας, Ῥωμαία γλῶττα, ἔβραια
ἄσμασι τοῖς ἁγίοις Μαρῖαν ἀσεῖ ἀμιαντον.

Graeciae, & Hesperiae, Romana, Hebraeaeque Lingua
Cantibus extollet sacris sine labe Mariam.

La Lengua de España, y Grecia,
con la Hebrea, y la Romana,
celebrará en sacros Hymnos
à Maria Immaculada.

מיום הטבת שנה אים

Jhs. Imprimatur.
Dr. Mayoral, Vic.Gen.

Imprimase.
Caro.

1
0
0
1
9
6
5
0
0

PAPELES

VARIOS.